

Київський національний університет технологій та дизайну

НОВІ ФОРМИ СУЧАСНОЇ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Бурхливий розвиток мережі Інтернет та інформаційних технологій спричинив «інформаційний вибух» у сучасному суспільстві. Щорічний приріст знань досягає 4-6%, і теперішній фахівець майже третину загального обсягу свого робочого часу мусить витратити на поновлення професійних знань, і, таким чином, він отримує до 50% знань вже після закінчення навчального закладу [2].

Вплив глобалізації світу, інформаційної насиченості та відкритості, розмивання меж між реальним та віртуальним світом спричинило формування нового освітнього простору. Такі тенденції зумовили необхідність перегляду підходів до сучасної освіти. Різні ланки освіти поступово поєднуються та переходять до безперервної освіти.

Уперше термін «безперервна освіта» був використаний в 1968 році в матеріалах Генеральної конференції ЮНЕСКО, на якій була прийнята програма «На шляху до безперервної освіти для всіх» [2]. В подальшому він став використовуватися на міжнародних семінарах таких міжурядових організацій, як ЮНЕСКО і Рада Європи. Разом з цим терміном широко застосовуються і інші терміни, такі як «освіта протягом усього життя», «продовжена освіта», «рекурентна освіта», «освіта дорослих», «самокероване навчання». Не зупиняючись на розкритті їх суті, відзначимо, що останнім часом в українській мові частіше за інші застосовується термін «безперервна освіта».

Безперервна освіта — комплекс державних, приватних і суспільних освітніх установ, що забезпечують організаційну і змістовну єдність і подальший взаємозв'язок всіх ланок освіти, задовольняючи прагнення людини до самоосвіти і розвитку протягом всього життя [1].

Сучасні навчальні заклади України здебільшого орієнтовані на надання окремих видів освіти, які не орієнтовані на безперервне навчання. Хоча деякі

навчальні заклади мають в своїй структурі коледж, технікум, інститути до вузівського та прискороного навчання.

В Росії на базі сучасних університетів створюються нові структури – інститути безперервної освіти. Так, з 65 державних закладів вищої професійної освіти Росії 31 вуз має такі структури, як: інститути безперервної освіти, безперервної професійної освіти, безперервної педагогічної освіти, інновацій і безперервної освіти, розвитку безперервної освіти, науково-дослідний інститут безперервної професійної освіти. Створені при університетах у середині 1990-х років факультети підвищення кваліфікації і професійної перепідготовки поступово трансформувалися у інститути додаткової професійної освіти. Пізніше було відкрито центри і інститути відкритої та дистанційної освіти. З середини 2000-х років почали створюватися інститути безперервної освіти.

Основними задачами інституту безперервної освіти, як вищого закладу освіти, є:

1. Розвиток кадрів регіону.
2. Забезпечення взаємодії з реальним сектором економіки, бізнесу, органами влади і представниками соціальної сфери в галузі безперервної освіти.
3. Розвиток якісного контингенту вузу.
4. Включення студентів до системи безперервної освіти, підвищення їх конкурентоздатності на ринку праці.
5. Розвиток кадрового потенціалу вузу.
6. Додаткове навчання, навчання дорослих, освіта соціально-незахищених верств населення, соціально-освітні проекти.
7. Наукова діяльність в галузі безперервної освіти.
8. Розвиток вузу, як центру міжнародної безперервної освіти [3].

Таким чином, виділення безперервної освіти в окремий освітній напрям є сучасним інноваційним курсом розвитку вузів та зумовлений впливом інформатизації світового товариства. Формування структури інститутів безперервної освіти потребує подальшого вивчення.

Література.

1. Кудрявцева С.П., Колос В.В., Міжнародна інформація. [навч. посібн.]. — К.: Видавничий Дім «Слово», 2005. — [Електронний ресурс]. — 400с <http://buklib.net/books/24166/>
2. Мандрик О.І. Безперервна освіта педагогічного колективу за системою індивідуальних педагогів. — [Електронний ресурс]. — http://virtkafedra.ucoz.ua/e1_gurnal/pages/vyp8/
3. Игнатович Е.В. Социально-педагогическая миссия институтов непрерывного образования // Е.В. Игнатович. — Журнал «Непрерывное образование». — [Электронный ресурс]. — <http://lll21.petrso.ru/journal/article.php?id=2085>